

# Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Παραλύτου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)



## Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Παραλύτου: Ιωάν. ε' 1-15 (3-5-2026)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς ἐγίνετο, ᾧ δῆποτε κατείχετο νοσήματι. Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ

καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἔγειραι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται. Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

**Απόδοση σε νεοελληνική το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Παραλύτου**

Τόν καιρό ἐκεῖνο, ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στά Ἱεροσόλυμα. Ὑπάρχει στά Ἱεροσόλυμα, κοντά στήν προβατική πύλη, μιά κολυμβήθρα, πού ἐβραϊκά ὀνομάζεται Βηθεσδά, καί ἔχει πέντε στοές. Σέ αὐτές ἦταν ξαπλωμένο μεγάλο πλῆθος ἀπό ἀσθενεῖς, τυφλούς, κουτσούς, παράλυτους, πού περίμεναν νά ἀνακινηθεῖ τό νερό. Γιατί ἀπό καιρό σέ καιρό κατέβαινε ἕνας ἄγγελος στήν κολυμβήθρα καί ἀνατάρασσε τό νερό· ἐκεῖνος λοιπόν πού ἔμπαινε πρῶτος μετά τήν ἀνατάραξη τοῦ νεροῦ γινόταν ὑγιής ἀπό ὁποιοδήποτε νόσημα καί ἂν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ κάποιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔπασχε τριάντα ὀκτώ χρόνια ἀπό τήν ἀρρώστια του. Ὅταν τόν εἶδε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς κατάκοιτο, καί ἀφοῦ γνώριζε ὅτι ἔχει ἤδη πολύ χρόνο ἐκεῖ, τοῦ λέγει: Θέλεις νά γίνεις ὑγιής; Ἀποκρίθηκε σέ αὐτόν ὁ ἀρρωστος: Κύριε, δέν ἔχω κάποιον ἄνθρωπο, ὥστε ὅταν ἀναταραχθεῖ τό νερό νά μέ βάλει στήν κολυμβήθρα· ὅταν ἔρχομαι ἐγώ, κατεβαίνει ἄλλος πρῖν ἀπό ἐμένα. Λέγει σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς: Σήκω ἐπάνω, σήκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε. Ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὑγιής, καί σήκωσε τό κρεβάτι του καί περπατοῦσε. Ἦταν Σάββατο ἐκείνη τήν ἡμέρα. Ἔλεγαν λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι στόν θεραπευμένο: Εἶναι Σάββατο· δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά σηκώνεις τό κρεβάτι. Ἀποκρίθηκε σέ αὐτούς: Ἐκεῖνος πού μέ ἔκανε ὑγιή, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: Σήκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε. Τότε τόν ρώτησαν: Ποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σοῦ εἶπε, σήκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε; Ὁ θεραπευμένος ὅμως δέν γνώριζε ποιός εἶναι· γιατί ὁ Ἰησοῦς ξέφυγε ἐπειδή ὑπῆρχε πλῆθος στό μέρος αὐτό. Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς τόν βρίσκει στόν ναό καί τοῦ λέγει: Βλέπεις, ἔγινες ὑγιής· μήν ἀμαρτάνεις πλέον, γιά νά μή σοῦ συμβεῖ τίποτε χειρότερο. Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καί ἀνήγγειλε στούς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐκεῖνος πού τόν ἔκανε ὑγιή.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, το πρωτότυπο κείμενο με νεοελληνική απόδοση του ομοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)